

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása – Kilences szám

Ézsaiás végső prófétai elbeszélése: Krisztus kinyilatkoztatása és a 144 000 prófétai szerepe

Jeff Pippenger
2023-11-01

Ézsaiás könyve, és különösképpen Ézsaiás végső prófétai elbeszélése, amely a negyvenedikétől a hatvanhatodik fejezetig található, olyan bemutatás, amely néhány fontos prófétai igazságot hangsúlyoz, amelyek közvetlenül kapcsolódnak Jézus Krisztus kijelentéséhez, amely most kerül feltárára, amint közeledünk az emberi kegyelmi idő lezárulásához. Ezen igazságok egyike az Alfa és Ómega kinyilatkoztatása. A Biblia egyetlen más könyve sem közelíti meg Ézsaiás bizonyágtételét Isten jellemének arról az eleméről, amely egy dolog végét annak kezdetével szemlélteti.

Ki cselekedte és vitte ezt véghez, aki kezdettől fogva előhívta a nemzedékeket? Én, az Úr, az első, és az utolsókkal is ugyanaz; én vagyok ő. Ézsaiás 41:4.

Ézsaiásnál Isten megjelöli, mi az, ami bizonyítja, hogy Isten Isten.

Így szól az Úr, Izráel Királya és Megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első, és én vagyok az utolsó, és rajtam kívül nincs Isten. És ki hirdethet úgy, mint én? Jelentse meg, és terjessze elém rendbe szedve, mióta az ősi népet megalapítottam; és a bekövetkező, eljövendő dolgokat mondják meg nekik. Ne féljete, és meg ne rettenjete; vajon nem mondtam-e meg neked attól fogva, és nem hirdettem-e ki? Ti vagytok az én tanúim. Van-e Isten rajtam kívül? Bizony, nincs más Kőszikla; nem tudok egyről sem. Ézsaiás 44:6–8.

Ézsaiás utolsó prófétai elbeszélése annak a Vigasztalónak tökéletes és végleges eljövetele beteljesedését hangsúlyozza, akit Jézus megígért.

Hallgassatok rám, ti, akik az igazságot követitek, akik az Urat keresitek: tekintetek a sziklára, amelyből kivágattatok, és a verem mélyedésére, amelyből kiásattatok. Tekintetek Ábrahámra, atyátokra, és Sárára, aki szült titeket: mert egymagában hívtam el őt, megáldottam, és megsokasítottam. Mert az Úr megvigasztalja Siont: megvigasztalja minden romját; pusztaságát olyanná teszi, mint az Éden, és sivatagát, mint az Úr kertjét; öröm és vigasság található majd benne, hálaadás és énekszó. Ézsaiás 51:1–3.

A Vigasztaló 2023 júliusában érkezett meg. Egy másik igazság, amelyet Ézsaiás elbeszélése hangsúlyoz, a hét mennydörgés rejtett, háromlépcsős története, amely az „emeth”, annak a héber szónak a szerkezete, amelyet a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűje alkotott.

Zúgás hangja a városból, hang a templomból, az Úr hangja, aki megfizet ellenségeinek. Ézsaiás 66:6.

Ézsaiás egy másik fontos igazsága az iszlám szerepe mint Isten végrehajtó ítéletének eszköze, először az Egyesült Államok, azután pedig a világ fölött, a vasárnap megtartásának kikényszerítése miatt.

Mérték szerint, amikor kihajt, perbe szállsz vele; feltartóztatja zord szelét a keleti szél napján. Ézsaiás 27:8.

Mindezek az igazságok a „Midnight Cry” üzenetének összetevőiként sorolhatók be, amely a tíz szűzről szóló példázatban annak az üzenetnek az ábrázolása, amely Jézus Krisztus kijelentése, amelyet az Atya adott Jézusnak, Jézus pedig Gábrrielnek adta, ő pedig Jánosnak, aki azt leírta és elküldte a gyülekezeteknek. Ézsaiás utolsó elbeszélését használtuk fel annak a prófétai eseményeknek az alátámasztására, amely a Jelenések könyvének tizenegyedik fejezetében kezdődik, és most elérkeztünk a tizenkettedik fejezethez, ahol azt látjuk, hogy a napba öltözött asszony olyan szimbolikával jelenik meg, amelyet Ézsaiás oly szilárdan alátámaszt, nevezetesen azzal, hogy Krisztus egy dolog végét egy dolog kezdetével szemlélteti.

És nagy jel tűnt fel az égből: egy asszony, aki a napba volt öltözve, lába alatt a hold, és fején tizenkét csillagból álló korona. És várandós lévén, kiáltott, vajúdva és gyötrődve a szülésben. És más jel is feltűnt az égből; és íme, egy nagy vörös sárkány, hét fejjel és tíz szarvval, és fején hét korona. És farka magával sodorta az ég csillagainak harmadrészét, és a földre vetette azokat; és a sárkány az elé az asszony elé állt, aki szülés előtt volt, hogy amint megszüli gyermekét, felfalja azt. És fiút szült, aki vasvesszővel fogja legeltetni valamennyi nemzetet; és gyermeke elragadtatott Istenhez és az ő trónjához. Jelenések 12:1–5.

A Jelenések könyve tizenkettedik fejezetének asszonya Isten választott népének jelképe a történelem egész folyamán. Az ősi, szó szerinti Izráel tizenkét törzse Isten választott szövetséges népének kezdetét képviseli. A tizenkét törzs előképezi az ősi, szó szerinti Izráel végét, amikor Krisztus tizenkét tanítványt választott. Az a tizenkét tanítvány az ősi, szó szerinti Izráel végén egyúttal a tizenkét apostol is volt a modern, lelki Izráel kezdetén. Két kezdő tanú és egy záró tanú együtt három tanút alkot, akik a száznegyvennégyezer a modern, lelki Izráel végeként azonosítják.

A száznegyvennégyezer egyúttal az a zászlójel is, amelyet testvéreik kivetettek maguk közül. Ők ama zászlójel, amely a nagy város, Sodoma és Egyiptom utcáján heverő, holt, megszáradt csontok völgye volt, akiket a mélységből feljövő fenevad gyilkolt meg. Ők ama zászlójel, amely a korona kövei, amelyeket az asszony a fején visel.

És megsegíti őket az ÚR, az ő Istenük azon a napon, mint az ő népének nyáját; mert olyanok lesznek, mint a korona kövei, felemelve mint zászló az ő földjén. Zakariás 9:16.

A zászlójel, amely a száznegyvennégyezer, kövek, miként Krisztus is.

És mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták; mert ittak abból a lelki Kősziklából, amely követte őket: és az a Kőszikla Krisztus volt. 1 Korinthus 10:4.

Krisztus előképe a száznegyvennégyezernek, és Péter egyetért Pállal abban, hogy Krisztus az az „élő kő”, amelyet megvetettek, Péter továbbá azt is azonosította, hogy Isten népe szintén „élő

kövek”.

Akihez járulván, mint élő kőhöz, amelyet ugyan az emberek megvetettek, de amely Istennél kiválasztott és drága, ti magatok is, mint élő kövek, épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat áldozzatok, amelyek Jézus Krisztus által kedvesek Istennek. 1Péter 2:4, 5.

A száznegyvennégyezer nem csupán az asszony koronájának kövei, hanem maga a korona is.

Sionért nem hallgatok, és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg igazsága előtör, mint a fényesség, és szabadulása, mint az égő fáklya. És meglátják a népek igazságodat, és minden király a dicsőségedet; és új néven neveznek téged, amelyet az Úr szája határoz meg. És leszel dicsőség koronája az Úr kezében, és királyi fejdísz Istened kezében. Ézsaiás 62:1–3.

Krisztus előképe a száznegyvennégyezernek. Ő a Kőszikla, ők pedig „kövek”. Ők „ékes korona az Úr kezében”, és Krisztus az ékesség koronája.

Azon a napon a Seregek Ura dicsőség koronája és ékesség diadémja lesz népe maradékának, ítélet lelkévé annak, aki az ítélőszékben ül, és erővé azoknak, akik a csatát visszafordítják a kapuig. Ézsaiás 28:5, 6.

Amikor a tizenkettő számát a kezdet és a vég összefüggésében szemléljük, az asszony a kiválasztott szövetséges népet jelképezi az ősi Izráeltől a Sínai-hegynél egészen a száznegyvennégyezer történetéig. Őket Krisztus előképezte, és az Ő születése előképezte a halott, száraz csontok feltámadását arról az utcáról, ahol 2020. július 18-án meggyilkolták őket. Az a kétlépcsős folyamat, amelyet Ezékiel harminchetedik fejezete oly tömören azonosít, és amely életre kelti azt a két prófétát, „első említésként” Ádám teremtésében jelenik meg.

Ádám két lépésben teremtetett. Először megformáltatott, majd Krisztus az élet leheletét lehelté belé, miként Ezékielnél a négy szél felől jövő lehelet életre keltette a száraz csontokat. Ádám teljesen érett férfiként teremtetett, de teremtése mindazonáltal a születése volt. A száznegyvennégyezer három és fél jelképes napnyi holtan fekvés után születik meg azon az utcán, amely a halál völgyén halad keresztül. A száznegyvennégyezer attól az asszonytól születik, aki megszülte a „fiúgyermeket: aki vasvesszővel uralkodik vala”. Mint az egyház jelképe a történelem egész folyamán, a Jelenések könyve tizenkettedik fejezetének asszonya ugyanazt a jelképiséget képviseli, mint Dániel második fejezetének „hegye”.

„A Jelenések könyve lepecsételt könyv, de egyúttal megnyitott könyv is. Csodálatos eseményeket jegyez fel, amelyek e föld történelmének utolsó napjaiban fognak bekövetkezni. E könyv tanításai határozottak, nem misztikusak és nem érthetetlenek. Benne ugyanaz a prófétai vonal kerül ismét elő, mint Dániel könyvében. Némely próféciaikat Isten megismételt, ezáltal megmutatva, hogy jelentőséget kell tulajdonítani nekik. Az Úr nem ismételt meg olyan dolgokat, amelyeknek nincs nagy jelentőségük.” Manuscript Releases, 9. kötet, 8.

A Dániel könyvében található ugyanazt a prófétai vonalat a Jelenések könyve veszi fel. Dániel köve, amely kéz érintése nélkül vágatott ki a hegyből, Péter „élő köve”, akik „lelki házzá, szent papsággá épültök fel”, és Dániel köve egyúttal a száznegyvennégyezeret is jelképezi. A hegy Isten

egyháza a történelem folyamán.

És e királyok napjaiban a menny Istene királyságot támaszt, amely soha el nem pusztul; és ez a királyság nem száll más népre, hanem szétzúzza és megemészti mindazokat a királyságokat, maga pedig mindörökké megáll. Minthogy láttad, hogy a kő kéz érintése nélkül vágatott ki a hegyből, és szétzúzta a vasat, a rezet, az agyagot, az ezüstöt és az aranyat: a nagy Isten tudtára adta a királynak, mi következik ezután; és az álom bizonyos, és annak magyarázata biztos. Dániel 2:44–45.

A száznegyvennégyezer éjféli kiáltásának üzenete a késői esőként is megjelenik, és a késői eső idején állítja fel Isten a Dániel köve által jelképezett országot.

„A késői eső azokra száll alá, akik tiszták — akkor majd mindnyájan megkapják azt, miként korábban is.

„Amikor a négy angyal elengedi, Krisztus felállítja országát. Senki sem részesül a késői esőben, csak azok, akik minden tőlük telhetőt megtesznek. Krisztus segítene nekünk. Isten kegyelme által, Jézus vére által mindenki győztes lehetne. Az egész mennyet érdekli e munka. Az angyalokat is érdekli.” Spalding and Magan, 3.

Az iszlám négy szele a vasárnaptörvény idején szabadul el, és azután Krisztus felállítja az Ő országát. Mindez Dániel második fejezetének lelki országai napjaiban történik. Nabukodonozor álmának utolsó négy lelki országa az első négy szó szerinti ország által volt előképezve. A szó szerinti Babilon, Média–Perzsia, Görögország és Róma a lelki Babilont, Média–Perzsiát, Görögországot és Rómát jelképezik.

A lelki Babilon az arany fej, amely 1798-ban halálos sebet kapott, miként ezt Nebukadneccár ideiglenes hatalomból való eltávolítása előképezte „hét időre”. Amikor a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasszövetsége létrehozta a nyolcadik királyságot, amely a hét közül való, az a második fejezetben szereplő Nebukadneccár szobrában ábrázolt valamennyi lelki királyságból fog állni. A pápaság halott állapota és a feltámadt pápaság a négy lelki királyságból álló szobor lelki arany feje a kezdeten és a végén. Az Egyesült Államok, mint a négy királyság közül a második, lelki Média–Perzsiaként van ábrázolva. Az Egyesült Nemzetek Szervezete, mint a négy királyság közül a harmadik, lelki Görögországgént van ábrázolva, és együtt mindezek alkotják a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasszövetségét a nyolcadik királyság megalapítására, amely a hét közül való. A pápaság az antikrisztus, és Krisztust igyekszik meghamisítani. E tekintetben az utolsó négy lelki királyság közül a pápaság az első és az utolsó.

A hegyből kéz érintése nélkül kivágott kő olyan országgá lesz, amely betölti az egész földet, és „e királyok napjaiban” állítatik fel jelvényül, mert a kép valamennyi lelki országa tevékenyen képviselve van „az utolsó napokban”. A jelvény felemelése, amely Krisztus országának felállítása, akkor megy végbe, amikor az iszlám négy szele szabadon bocsáttatik, és a késői eső mérték nélkül kiáradtatik a vasárnapi törvény idején.

A hegyből kivágott kő darabokra zúzza a föld minden lelki országát, amelyeket „a vas, a réz, az agyag, az ezüst és az arany” jelképez. A száznegyvennégyezer Krisztust jelképezi, aki a Jelenések

könyve tizenkettedik fejezetében „a fiúgyermek”; akinek születése előképe volt a száznegyvennégyezer megszületésének. A „fiúgyermeknek” kell „vasvesszővel legeltetnie minden nemzetet”. Ezzel a vesszővel töri majd össze a nemzeteket.

Kihirdetem a végzést: így szólt hozzám az Úr: Fiam vagy te; ma nemzettelek téged. Kérd tőlem, és népeket adok örökségedül, és a föld határait birtokodul. Vasvesszővel töröd össze őket; szétzúzod őket, mint a fazekas edényét. Zsoltárok 2:7–9.

Isten Fia az Atyától nemzetett. Sokan ezt az igazságot a maguk vesztére kiforgatják. A „nemzetett” azt jelenti, hogy megszületett, de tudjuk, hogy soha nem volt olyan idő, amikor Krisztus ne létezett volna.

„A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és ördögi tanításokra figyelmeztvén; hazugságot szólván képmutatásban; kiknek lelkiismerete meg van sütvé.” Mielőtt a hitehagyás munkájának utolsó fejleményei bekövetkeznének, zűrzavar támad a hit terén. Isten titkát illetően nem lesznek világos és határozott elképzelések. Egyik igazság a másik után megromlik. „És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben, megigazított lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok között, hittek benne e világon, felvitetett dicsőségbe.” Sokan vannak, akik tagadják Krisztus preegzisztenciáját, és ezért tagadják istenségét; nem fogadják el őt személyes Megváltóként. Ez Krisztus teljes megtagadása. Ő Isten egyszülött Fia volt, aki kezdettől fogva egy volt az Atyával. Őáltala teremtettek a világok.” Signs of the Times, 1894. május 28.

Amikor Krisztust az Atya „nemzettjének” nevezzük, ez Krisztussal kapcsolatos igazságot jelöl meg—olyan igazságot, amely megsemmisül, ha az emberi szülőség mintájába kényszerítjük. Istent nem ítéldhetjük meg emberi nézőpontunkból. Istent csak úgy ítéldhetjük meg, ahogyan Ő önmagáról élénk tárja az Ő saját megítélését.

Hagyja el útját a gonosz, és gondolatait az álnok ember; és térjen meg az Úrhoz, és ő irgalmaz neki; és a mi Istenünkhöz, mert bőségesen megbocsát. Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim, azt mondja az Úr. Mert amint magasabbak az egek a földnél, úgy magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál. Ézsaiás 55:7–9.

A „szülte” szót úgy kiforgatni, hogy azzal azt bizonyítsák, volt idő, amikor az Atya világra hozta Krisztust, annyi, mint „hitető lelkekre és ördögök tanításaira figyelni”. Jelen tanulmányunk céljára csupán azt állapítom meg, hogy a Jelenések könyve tizenkettedik fejezetében szereplő asszonynak meg kellett szülnie a „fiúgyermeket”, aki vasvesszővel fogja uralni a nemzeteket. A száznegyvennégyezer szintén vasvesszővel fogja uralni a nemzeteket.

A thiatirai gyülekezet akkor tér vissza, amikor a pápaság halálos sebe a vasárnapi törvény idején meggyógyul. Abban a történelmi időszakban az Isten népének adott ígéret az, hogy akik győznek, „vasvesszővel” uralkodnak majd a „népeken”.

És annak, aki győz, és mindvégig megtartja az én cselekedeteimet, hatalmat adok a nemzeteken; és vasvesszővel uralkodik majd rajtuk; összetöretnek, mint a fazekas edényei, miképpen én is vettem az én Atyámtól. Jelenések 2:26, 27.

Isten népe, akik a thiatirai gyülekezet végső megnyilvánulásában vannak, a százhuszonnégyezer. Az asszony kezdetben Krisztust szülte, a végén pedig a százhuszonnégyezret szüli, akik követik a Bárányt.

És mintegy új éneket énekeltek a királyi szék előtt, a négy élőlény előtt és a vének előtt; és senki sem tanulhatta meg azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akik megváltattak a földről. Ezek azok, akik asszonyokkal nem fertőztették meg magukat; mert szüzek. Ezek azok, akik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek váltattak meg az emberek közül, zsengeül Istennek és a Báránynak. Jelenések 14:3, 4.

Krisztus „elsőként” született, a száznegyvennégyezer pedig követi a Bárányt, ezért ők „utolsóként” születnek. Krisztus „Istenhez ragadtatott el”, miként a Jelenések tizenegyedik fejezetének két tanúja is. Mindkét gyermeke felemelkedik az Atyához.

És fiút szült, aki vasvesszővel fogja kormányozni mind a nemzeteket; és az ő gyermeke elragadtatott Istenhez és az ő trónjához. Jelenések 2:5.

Krisztus, mint a Seregek Ura, egyúttal „Jákób osztályrésze” is, Izráel pedig „örökségének vesszeje”; és Izráel az Ő „csatabárdja” és „harci fegyverei” is, amelyeket arra használ, hogy „szétzúzza a nemzeteket”.

Jákób osztályrésze nem olyan, mint azok; mert ő mindenségnek alkotója, és Izráel az ő örökségének vesszeje: a Seregek Ura az ő neve. Te vagy az én csatabárdom és hadifegyvereim; mert veled zúgom szét a nemzeteket, és veled pusztítom el az országokat. Jeremiás 51:19, 20.

Krisztus és a száznegyvennégyezer egyaránt vasvesszővel uralkodnak a nemzeteken, és darabokra törik őket. Krisztus „Jákób része”, de ugyanígy az Ő népe is az.

Mert az Úr része az ő népe; Jákób az ő örökségének osztályrésze. 5Mózes 32:9.

A hegyből kivágott kő, amely Isten egyházát jelképezi, az Ő egyházának végső megnyilatkozása, amely betölti a földet az Ő dicsőségével; és őket Isten harci pörölyeként használja, hogy lesújtsanak a szobor lábaira, és azokat a királyságokat „a nyári szérűk polyvájává” tegyék. Azokat a királyságokat elsodorja a szél.

Akkor egyszerre darabokra zúzatott a vas, az agyag, a réz, az ezüst és az arany, és olyanná lettek, mint a nyári szérűk polyvája; és felkapta őket a szél, úgyhogy nyomuk sem maradt: a kő pedig, amely ledöntötte az állóképet, nagy hegygé lett, és betöltötte az egész földet. Dániel 2:35.

Szükséges volt az asszony jelképét annak a zászlónak az összefüggésébe helyezni, amely az ég felé emeltetik, mert a Jelenések könyvének tizenkettedik fejezete azonosítja a Krisztus és a Sátán közötti háború kezdetét, amely a mennyben indult el, és ezáltal olyan mennyei háborút azonosít, amely a Krisztus és a Sátán közötti nagy küzdelem végét jelöli meg. A Jelenések könyvének

tizenkettedik és tizenharmadik fejezete a nagy küzdelem végső háborúját szemlélteti, mégpedig úgy, hogy a Sátán képviselőit és a száznegyvennégyezeret a mennyben harcolva ábrázolja.

A következő cikkben rátérünk a „végső napokban” zajló mennyei háború tárgyalására, amelyet előképezett az a mennyei háború, amely kezdetben vette kezdetét.

És láttam egy másik fenevadat feljönni a földből; és két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, és úgy szóla, mint a sárkány. És gyakorolja az első fenevad minden hatalmát annak színe előtt, és azt cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. És nagy jeleket tesz, annyira, hogy még tüzet is hoz alá az égből a földre az emberek szeme láttára, és elhiteti a föld lakosait azokkal a jelekkel, amelyeket adatott neki megtenni a fenevad színe előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy készítsenek képet a fenevadnak, amely fegyvertől kapott sebet, és életben maradt. És adatott neki, hogy lelket adjon a fenevad képének, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt is cselekedje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek. És mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal megjelölteti a jobb kezükön vagy a homlokukon, hogy senki se vehessen vagy adhasson el, hanem csak az, akin ott van a jegy, vagy a fenevad neve, vagy nevének száma. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert embernek száma az: és annak száma hatszázhatvanhat. Jelenések 13:11–18.